

I nöd och lust

– med pompa och ståt

På kyrkogården väntar vanligt folk från socknen på att få se brudstassen i all dess glans.

I prästgården kan man lätt föreställa sig några minuter av kaos innan bruttbonde och bruttöverska har parat ihop alla tärnor och marskalkar, helst så alla har blivit nöjda, och dessutom fått alla att ställa upp i rätt ordning.

Spelmännen går först. Därefter kommer tärnor och marskalkar, sedan prästen och brudparet med näbbarna därefter. Bruttbonde och bruttöverska går allra sist. Ofta går prästen och brudparet före tärnor och marskalkar. Men alltid är det brud och brudgum som går in tillsammans, jämställda och sida vid sida, i armkrok eller hand i hand med händerna hållna i axelhöjd.

Det brukar finnas två *stiglukar*, portöppningar, i stenvuren som omgärdar kyrkogården. Den ena kallas *brudporten*, och den andra *likporten*. I dag tar man inte någon notis om vilken port

Brudparet Annika och Krister Bofride, Levide. Vigsel i Öja kyrka 1992.

Fotograf okänd.